

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/374/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616205283
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1616205283.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci žalobkyne: P. O. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, Bratislava, zast. advokátom JUDr. Andrejom Garom, Štefánikova 14, Bratislava, proti žalovaným: X/ G.. G. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. Č.. XXX, 2/ P.. A. C., bytom U. XX, Bratislava, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobkyne, proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 15. júla 2016, č.k. 7C 848/2016-42, a proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 15. júla 2016, č.k. 7C 848/2016-44, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 7C 848/2016-42 zo dňa 15.07.2016 potvrdzuje.

Žalovaným 1/ a 2/ nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolanie žalobkyne proti uzneseniu súdu prvej inštancie č.k. 7C 848/2016-44 zo dňa 15.07.2016 odmieta.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne, ktorým žiadala žalovaným 1/ a 2/ neodkladným opatrením zakázať priblížiť sa na vzdialenosť 50 metrov k maloletému S. F., nar. XX.XX.XXXX, a k maloletej A. F., nar. XX.XX.XXXX. Žalovaným nepriznal náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa svoj návrh odôvodnila tým, že uznesením Okresného súdu Malacky č.k. 8P 480/2014-1033 zo dňa 01.02.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP 215/2016-1183 zo dňa 03.05.2016 bolo žalovanému 1/ (otcovi) zakázané stýkať s maloleťmi deťmi Tomášom a Ninou až do právoplatného skončenia konania vo veci zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloleťm deťom, vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp. zn.

8P 480/2014. Opísala situáciu zo dňa 07.06.2016, kedy sa maloleť Tomáš vracal domov zo školy spolu s opatrovateľkou, pričom v čase o cca 13:25 h žalovaná 2/, ktorá je neterou žalovaného, mal. Tomáša napadla tak, že odsotila opatrovateľku, maloleteho chytila a násilne ho odvieďla stranou od zastávky, a opakovala mu, že mama je zlá, a otec ho ľúbi, vytočila číslo otca a pritlačala mobilný telefón k uchu maloleteho. Žalovaná 2/ ju mala pred maloleťm obviňovať, že jemu aj mal. Nine zamedzuje prístup do mailovej schránky a na sociálnu sieť, a že otec sa s nimi preto nemôže kontaktovať. Žalobkyňa uviedla, že bola o tomto incidente informovaná opatrovateľkou, na čo zavolała políciu, a dostavila sa na miesto. Tvrdila, že žalovaná 2/ obmedzila osobnú slobodu mal. Tomáša, a takýmto konaním zároveň napomohla žalovanému 1/ (otcovi) v marení nariadeného predbežného opatrenia, ktorým mu bol zakázaný styk s deťmi. Ďalej uviedla, že žalovaný 1/ sledoval dňa 23.05.2016 rodinný dom, ktorý obýva ona spolu

s deťmi, a že následne začal mal. Tomáša naháňať okolo domu. Poukazovala aj na to, že mal. Nina dostala dňa 23.05.2016 do školy v prírode list od otca, hoci tento informáciu, kde sa mal. Nina nachádza, nemal odkiaľ vedieť. Tvrdila, že žalovaný 1/ svojim intenzívnym, drastickým a sústavným vynucovaním pozornosti u maloletých detí vzbudzuje napätie, odpor, obavy a strach z jeho osoby, a že obe deti s ním odmietajú akúkoľvek komunikáciu. Poukázala i na to, že dňa 24.05.2016, počas pobytu mal. Niny v škole v prírode, volala na recepciu hotela Autis žena, ktorá sa predstavila ako Ninina mama, pričom to bola žalovaná 2/, na čo s ňou mal. Nina odmietla komunikovať. Žalovaný 1/ vo svojom konaní pokračoval, domáhal sa komunikácie s mal. Ninou, a vyhrážal sa učiteľkám. K návrhu priložila správu od psychologičky X. T., v ktorej detailne opisuje emocionálny stav maloletých detí. Argumentovala, že žalovaný 1/ napriek tomu, že mu bol styk s maloletými deťmi zakázaný, ich sústavne sleduje, jeho konanie naberá dennodenne na intenzite, a takýto nátlak je pre deti neznesiteľný.

3. Po oboznámení sa s predloženými listinnými dôkazmi, a to uznesením Okresného súdu Malacky č.k. 8P 480/2014-1033 zo dňa 01.02.2016, uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP 215/2016-1183 zo dňa 03.05.2016, listom žalovaného 1/ adresovaného mal. Nine, správou z návštevy psychologičky X. T., zápisnicou o trestnom oznámení zo dňa 07.06.2016, zaevidovanom pod ČVS: ORP-345/1-VYS-B4-2016, a oznámením OR PZ v Bratislave IV k trestnému oznámeniu, vedenému pod ČVS: ORP-345/1-VYS-B4-2016, posúdil vec právne podľa ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2 písm. h), § 326 ods. 1 a 328 ods. 2 C.s.p., a dospel k záveru, že nariadenie žalobkyňou požadovaného predbežného opatrenia nie je dôvodné. Vysvetlil inštitút neodkladného opatrenia, jeho účel a podmienky, ktoré musia byť pre jeho nariadenie splnené. Uviedol, že zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 07.06.2016 zistil, že žalobkyňa opísala situáciu počas stretnutia žalovanej 2/ s mal. Tomášom, avšak toto trestné oznámenie bolo odmietnuté uznesením vyšetrovateľa podľa § 197 ods. 1 písm. d) Tr. por., z čoho vyvodil, že vo veci nebolo vznesené obvinenie ani voči žalovanej 2/ ani voči žalovanému 1/. Dospel k záveru, že konanie žalovanej 2/ nedosiahlo takú intenzitu, že by ním mohla byť narušená telesná alebo duševná integrita mal. Tomáša, a ani orgán činný v trestnom konaní takéto konanie nevyhodnotil ako trestný čin ani ako priestupok. Uviedol tiež, že z návrhu žalobkyne nie je zrejmé, z akého dôvodu by sa žalovaná 2/ nemala približovať k maloletej Nine, keď vyhodnotil, že skutočnosť, že žalovaná 2/ zatelefonovala mal. Nine do školy v prírode, nevyvoláva potrebu zakázať žalovanej 2/ približovať sa k mal. Nine. Ustálil, že žalobkyňa tiež nepreukázala, že by bolo nevyhnutné upraviť pomery žalovaného 1/ (otca) vo vzťahu k maloletým deťom až tak, že by sa k nim nemohol približovať. Uviedol, že list, ktorý napísal otec mal Nine, nie je dôkazom konania otca, ktorým by mal. Nine spôsoboval psychickú ujmu alebo narúšal jej duševnú integritu. Žalobkyňa tvrdeniami v návrhu ani doloženými listinnými dôkazmi nepreukázala, že by sa otec, teda žalovaný 1/ dopustil vo vzťahu k maloletým deťom takého konania, pre ktoré by mu mal zakázať približovať sa k nim. V tejto súvislosti uviedol, že subjektívny pocit žalobkyne, že žalovaný 1/ sleduje deti v okolí ich bydliska, ktorý ničím nepodložila, na nariadenie neodkladného opatrenia nepostačuje. Poukázal tiež na to, že medzi žalobkyňou a žalovaným 1/ prebieha konanie o zmenu úpravy práv a povinností k maloletým deťom, v rámci ktorého bolo nariadené predbežné opatrenie zákazu styku, ktoré je právoplatné, a vyhodnotil, že takáto úprava pomerov strán postačuje. Dospel potom k záveru, že žalobkyňa neosvedčila, že konaním žalovaných bezprostredne hrozí ujma, a že je potrebné upraviť pomery strán, a preto jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

4. Proti tomuto uzneseniu podala žalobkyňa včas odvolanie, a žiadala napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovieť. Namietala, že nie je pravdou, že trestné oznámenie zo dňa 07.06.2016 bolo uznesením vyšetrovateľa podľa § 197 ods. 1 písm. d) Tr. por. odmietnuté, ale práve naopak, konanie stále prebieha, čo považovala za preukázané jej predvolaním na políciu zo dňa 13.07.2016 a úradným záznamom o podaní vysvetlenia zo dňa 01.08.2016. Uviedla, že predmetná trestná vec je na ORPZ BA II vedená pod ČVS: ORP-770/1-VYS-B2/2016. Poukázala aj na upovedomenie zo dňa 14.07.2016, ktorým bola informovaná o postúpení časti trestného oznámenia, týkajúcej sa žalovaného 1/, ORPZ v Malackách, nakoľko je tam pod ČVS: ORP-538/1-VYS-MA-2015 vedené aj ďalšie konanie, a tiež o tom, že časť, týkajúcu sa žalovanej 2/, preveruje a rieši ORPZ BA II pod ČVS: ORP-770/1-VYS-B2/2016. Z uvedeného vyvodila, že tvrdenie súdu prvej inštancie o tom, že trestné oznámenie vo vyššie špecifikovanej trestnej veci bolo uznesením vyšetrovateľa odmietnuté, nemá opodstatnenie. Súdu prvej inštancie vytkla, že ak by vykonal krátky dopyt na ORPZ BA II alebo na ORPZ Malacky, zistil by, že konanie naďalej pokračuje. Ďalej mala za to, že napadnuté rozhodnutie je v priamom rozpore so záujmom maloletých detí. Nesúhlasila s tým, že Okresný súd Malacky napriek tomu, že má skúsenosti s nevhodným a protiprávnym konaním žalovaného 1/, ktorý ignoruje jemu uložený zákaz styku s maloletými, a že v súčasnosti koná prostredníctvom svojich

blízkých rodinných príslušníkov, zamietol jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Opätovne poukázala na svoje tvrdenia, uvedené v návrhu, a mala za to že potreba nariadiť ňou požadované neodkladné opatrenie je dostatočne preukázaná. Zdôraznila svoju obavu zo žalovaných, ktorí sústavne iniciujú utajované akcie, ktorými si vynucujú prítomnosť detí a takýmto spôsobom obmedzujú ich osobnú slobodu, pričom svoje konanie zintenzívňujú, čím u maloletých detí vzbudzujú opakujúce sa stresové situácie. Odvolanie doplnila poukazom na znalecký posudok F. O. Č., F. z odboru psychológia zo dňa 18.07.2016, a v ňom uvedené vyjadrenia mal. Tomáša na adresu otca (žalovaného 1/), z ktorých je badateľné, že sa otca bojí, že má negatívne zážitky z detstva, ako aj z incidentu, keď išiel mame pomôcť na parkovisko s nákupom, a otec ho začal na ulici naháňať, aby išiel k nemu, pričom za najhorší zážitok považoval, keď ho otec zbil palicou a následne ho zavrel do pivnice. V tejto súvislosti poukázala na závery znalca. Uviedla tiež fragmenty z rozhovoru maloletej Niny s psychológom, z ktorých vyplýva, že najhorší zážitok mala vtedy, keď otec Tomáša zmlátil palicou. Argumentovala aj sms správami, z ktorých je zrejmé, že tak otec ako aj jeho rodinní príslušníci vytvárajú na maloleté deti sústavný tlak. Vzhľadom na tieto skutočnosti považovala odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, že súčasný zákaz styku je postačujúci, a že jej tvrdenia sú založené na jej subjektívnom dojme, za neakceptovateľné. Zdôraznila, že má snahu ochrániť svoje deti no bez rozhodnutia súdu nemá ako zabrániť otcovi, aby deti opakovane sledoval, vynucoval si ich prítomnosť zasielal im listy a nabádal svojich rodinných príslušníkov, aby obdobne konali v jeho mene a v jeho prospech.

5. Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení k návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia považoval jej návrh za šikanózný a účelový, poukázal na to, že žalobkyňa na neho neustále podáva rôzne trestné oznámenia, v súčasnosti ich je asi 40, a podáva trestné oznámenia aj na členov jeho rodiny. S tvrdeniami žalobkyne v návrhu nesúhlasil, a podrobne uviedol svoj pohľad na celú situáciu. Skonštatoval, že od januára 2016 svoje deti nevidel, nerozprával sa s nimi, a žalobkyňa mu o nich odmieta poskytnúť akékoľvek informácie. Uviedol, že sa žiadneho konania, ktoré by odôvodňovalo nariadenie neodkladného opatrenia, nedopustil. Priložil čestné prehlásenie žalovanej 2/, v ktorom opísala udalosti zo dňa 07.06.2016. K odvolaniu žalobkyne sa žalovaní nevyjadrili.

6. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil, pretože je vo výroku vecne správne, avšak z iných dôvodov, a to vyhodnotením, že žalobkyňa nie je vo veci aktívne legítimovaná.

7. Podľa ust. § 470 ods. 1 a 2 veta prvá C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Podľa ust. § 324 ods.1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa ust. § 325 ods.1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

Podľa ust. § 326 ods. 1 C.s.p. v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

Podľa ust. § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

8. Základnou podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Neodkladné opatrenie je inštitút, ktorý je na mieste použiť tam, kde

je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu alebo, ak je tu obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 C.s.p.). Ide o taký stav právnych a faktických vzťahov medzi stranami sporu, ktorý bezpodmienečne vyžaduje rýchlu súdnu ochranu. Vždy je potom potrebné skúmať, či je nárok navrhovateľa neodkladného opatrenia osvedčený, a či je neodkladné opatrenie potrebné. Existenciu vyššie uvedených skutočností je povinný osvedčiť jeho navrhovateľ, v posudzovanej veci žalobkyňa. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností, odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha, pričom k návrhu musí pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

9. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že žalobkyňa podala proti žalovaným 1/ a 2/ návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáha úpravy pomerov žalovaných a maloletých detí Tomáša a Niny. Už z uvedeného je zrejmé, že sa nedomáha úpravy pomerov strán sporu, ktoré vo svojom návrhu riadne označila, a že vo vzťahu ku svojej osobe ako navrhovateľky neodkladného opatrenia nežiada žiadnu úpravu pomerov, a z jej návrhu tiež nevyplýva, čoho sa mieni žalobou voči žalovaným 1/ a 2/ domáhať. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že navrhované neodkladné opatrenie nepodala žalobkyňa do konania o zmenu úpravy práv a povinností k maloletým deťom, vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 8P 480/2014, i keď na rozhodnutia v ňom vydané poukazuje. Odvolací súd konštatuje, že žalobkyňa podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo svojom mene, a preto bola povinná osvedčiť nárok, ktorému sa má poskytnúť ochrana. V návrhu a pripojenými listinnými dôkazmi však neosvedčovala a ani netvrdila svoj nárok voči žalovaným, osvedčovala len nárok maloletých detí, ktoré nie sú v tomto konaní sporovou stranou. Z tohto dôvodu sa odvolací súd zaoberal otázkou vecnej legitímácie ako stavu vyplývajúceho z hmotného práva, podľa ktorého je strana sporu subjektom práva (povinnosti), ktoré je predmetom konania. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotného oprávnenia, nie je nositeľom oprávnenia, o ktorom sa koná. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie je vždy dôvodom na zamietnutie návrhu. Odvolací súd potom dospel k záveru, že žalobkyňa nie je aktívne legitimovaná domáhať sa vo svojom mene uloženia zákazu žalovaným približovať sa k maloletým deťom, ktoré v konaní nevystupujú na žiadnej strane sporu, navrhovaným neodkladným opatrením. Takýto návrh by mohli podať len maloleté deti (riadne zastúpené), pretože z návrhu žalobkyne jednoznačne vyplýva, že podľa jej názoru je neodkladným opatrením potrebné upraviť práve pomery maloletých detí a žalovaných.

10. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p.. Žalovaným, plne úspešným v odvolacom konaní, nárok na ich náhradu nepriznal, nakoľko im v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

12. Napadnutým uznesením č.k. 7C 848/2016-44 zo dňa 15.07.2016 súd prvej inštancie uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo výške 33 eur, vyrubený podľa § 1 písm. c) zák. č. 71/1992 Zb. v lehote 10 dní od právoplatnosti uznesenia.

13. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa včas sťažnosť, a žiadala napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť, argumentujúc tým, že súdne konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je podľa ust. § 4 ods. 1 písm. a) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, od poplatku oslobodené, a tiež tým, že súd prvej inštancie poplatok vyrubil podľa neexistujúceho ustanovenia § 1 písm. c) zák. č. 71/1992 Zb.

14. Odvolací súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania, a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť.

15. Podľa ust. § 14 ods. 1 zákona č. 71/1992 o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie vo veciach poplatkov sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

Podľa ust. § 357 C.s.p. odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

Podľa ust. § 386 písm. c) C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

16. Po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie odvolací súd zistil, že bolo vydané sudkyňou, a preto podľa obsahu posúdil sťažnosť žalobkyne ako odvolanie, ktoré však nie prípustné. Ustanovenie § 357 C.s.p. totiž taxatívne upravuje, v ktorých prípadoch je možné uznesenie súdu prvej inštancie napadnúť odvolaním, pričom uznesenie, ktorým bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok, medzi ne nepatrí. Odvolací súd dospel potom k záveru, že odvolanie žalobkyne smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, a preto ho podľa ust. § § 386 písm. c) C.s.p. odmietol. Na neprípustnosti odvolania nič nemení ani skutočnosť, že žalobkyňa bola súdom prvej inštancie nesprávne poučená o možnosti podať sťažnosť proti uzneseniu vydanému súdnym úradníkom, hoci súdny úradník napadnuté uznesenie nevydal.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).